

Ruzie in de emmer

De bloemen worden zoals elke ochtend door de bloemist in de emmers gezet. Een bos rode, oranje en gele gerbera's piept boven de andere bossen uit. 'Zet ons vooraan, wij willen vandaag in het zicht staan.' Toch verliezen de gerbera's het van de pioenrozen en de zonnebloemen. Grote, aanstellerige bloemen die altijd op de voorgrond staan.

De bloemist doet om klokslag 9 uur de deur van het slot en draait het bordje op het raam om. De winkel is geopend. Op het plein voor de winkel is het nog stil. De zon raakt net het dak van de viskraam op het plein. Als de bakker aan de overkant zijn deur opendoet, ruikt het hele plein naar vers brood. De eerste twee klanten van de dag snellen naar binnen. Een vrouw met een grote knot op haar hoofd en gestoken in een felroze blouse is als eerste aan de beurt. 'Ik heb een bloemetje nodig voor mijn buurvrouw die vandaag jarig is, wat heb je voor moois staan?'

De gerbera's maken zich zo lang mogelijk en huppen achter in hun emmer op en neer. De vrouw laat haar blik snel over de verschillende bossen gaan. Zonder echt goed te kijken en er bij na te denken pakt ze de zonnebloemen. 'Deze lijken mij prima, zonnebloemen zijn altijd goed.'

Dan is de tweede klant aan de beurt. Zijn shift begint pas vanavond, maar hij was al vroeg uit de veren en zoekt een bos bloemen om het gezelliger te maken op zijn werk.

'Waar is het voor meneer?'

'Ik ben toiletjuf bij de club in de hoofdstraat. Ik zoek vooral iets om het wat gezelliger te maken vanavond. Dan blijven mensen wat langer bij mijn tafel staan voor een praatje.'

Dit is het moment waarop de gerbera's gewacht hebben. Ze buitelen over elkaar heen en vallen bijna uit hun emmer. 'Hier, hier, hier! Wij zijn hier perfect voor. We nemen niet te veel ruimte in en zijn altijd vrolijk, zelf als we gaan hangen.'

De toiletjuf-meneer neemt rustig de tijd en kiest zijn bos voor de avond. Tevreden loopt hij de winkel uit.

Als de klanten weg zijn loopt de bloemist naar achteren om een boeket voor een bruiloft samen te stellen. De gerbera's weten dat ze daar niet chic genoeg voor zijn. Niemand doet gerbera's in een bruidsboeket. Verslagen leunen ze tegen elkaar aan. Een van de rode gerbera's vraagt aan zijn vrienden waar het mis gaat. 'We zijn toch een fleurig stel? Dit is al onze tweede dag. We moeten nu alles geven. Hoe vinden we onze klant?' Het blijft stil in de emmer water. Het lichte klotsen van het water in de emmers en het ruisen van de palm bij de voordeur klinkt zachtjes door de winkel.

Dan klinkt vanaf de muur aan de overkant de zware stem van de Monstera. 'Jullie snappen er echt niets van hè. Zo werkt het niet. Wij planten staan hier soms wel weken te wachten tot we meegenomen worden.'

De blauwe hortensia naast hem zucht diep. 'Houd toch eens op met dat plantsplainen. Jullie planten met enorme bladeren zijn allemaal hetzelfde. Er is geen logica. Elke klant is anders en zoekt iets specifiek. Het komt wel goed hoor jongens. Het is nog vroeg en als jullie goed blijven drinken hebben jullie morgen ook nog.'

Voordat de Monstera kan reageren gaat de bel van de deur. Een warm briesje strijkt over de palm bij de deur. Hij beweegt rustig mee op de deining. Een pukkelige puber struikelt naar binnen. Hij heeft zijn handen in de zakken van zijn spijkerbroek. De rust is over, de palm duikt weg. Hij staat op een gevaarlijke plek zo dicht bij de deur. Het zal hem niet gebeuren dat hij aan zijn einde komt door een struikelende puber. De bloemist stapt met flinke passen naar de toonbank en vraagt waarmee hij de jongen kan helpen.

‘Morgen heb ik twee maanden verkering en ik wil graag bloemen geven, maar ik weet niets van bloemen.’ Hij kijkt naar de punten van zijn gympen als hij praat. De cactusjes die op een kruk voor de toonbank staan zijn de enigen die zijn verlegen blik zien. En de verfspatten op de neus van zijn linkerschoen. Vanaf de achterste rij emmers klinkt gestommel. Eén van de emmers staat gevaarlijk heen en weer te zwaaien. ‘Kom op jongens, van voor naar achter. Dan ziet hij ons wel.’ De gerbera’s beuken tegen de emmer aan. Het moet ze lukken. Zij gaan die twee maanden verkering rocken.

Vijf seconden later houdt de blauwe hortensia haar adem in, de Monstera rolt met zijn bladeren en de palm bij de deur durft niet te kijken. Een blikken geluid schelt door de winkel. De gerbera’s liggen naast de emmer en het water stroomt over de vloer. De bloemist moppert dat hij de emmer die ochtend niet goed heeft neergezet. Hij raapt de emmer met een vlugge beweging van de natte vloer, zet de bos er in en trekt er nog snel een gele gerbera uit voordat hij zich omdraait. Als hij omkijkt staat de jongen met een bos rode rozen in zijn handen.

‘Deze wil ik graag, dat vindt mijn vriend denk ik wel mooi.’

‘Er gaat niets boven rozen jongen als je met bloemen wil zeggen dat je iemand leuk vindt. Ik pak ze mooi voor je in.’

Als de jongen vertrokken is, is het een paar minuten doodstil in de winkel. Dan barst één van de oranje gerbera’s in snikken uit. ‘Dit is jouw schuld, zij wilde helemaal niet van voor naar achter in de emmer. Maar niemand durft ooit tegen je rode dominantie in te gaan. Nu is ze geknakt en zijn we nog maar met negen.’ De oranje gerbera verliest door al haar gesnik een van haar bloemblaadjes.

‘Wow wat ben je toch een dramabloem! Waarom zijn jullie oranjes altijd zo emotioneel? Ik vind het ook vervelend dat ze geknakt is. Maar als we niets doen verleppe we waar we bij staan.’

De hangplanten die vanaf het plafond op de andere bloemen en planten neerkijken doen een duit in het zakje. ‘Kap eens met ruzie maken. Is het jullie al opgevallen dat hij geen nieuw water in de emmer heeft gedaan? Jullie staan droog vrienden.’

Aan het eind van de middag staan de gerbera’s met droge stengels te bibberen in hun emmer. De rode gerbera die ’s middags nog met veel bravoure plannen stond te smeden heeft zich zwijgend teruggetrokken. De een na de andere klant is vertrokken met een bos bloemen of een plant. Niemand zag de gerbera’s tegen de muur staan. Zelfs die betweterige Monstera is verkocht. Dan rinkelt de bel van de winkel voor de laatste keer die dag en stapt er een vrolijke vrouw in een gele jas de winkel binnen.